

ADVENDIAJA IV PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 7:10-14)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Neil päevil rääkis Issand Ahasele ja ütles talle: “Palu endale Issandalt, oma Jumalalt, tunnustäht, olgu see siis allilma sügavusest või taeva kõrgusest.” Ahas aga vastas ja ütles: “Ei ma palu ega pane Issandat proovile.” Seepeale kostis Jesaja: “Kuula siis, Taaveti koda! Kas teil on veel vähe inimeste vaevamisest, et te ka mu Jumalat vaevate? Sellepärast teeb Issand teile ise tunnustähe: vaata, neitsi jääb käima peale ja toob poja ilmale, ning paneb talle nimeks Immaanuel, mis tähendab – Jumal on meiega.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 24:1-2. 3-4. 5-6. R:7c.10b)

R: Tule, Issand, sest sina oled aukuningas.

Issanda päralt on ilmamaa ja selle täius,
maailm ja kõik, kes seal elavad.

Sest tema on selle rajanud merede peale,
kinnitanud maailma jõgede üle.

R:

Kes tohib minna Issanda mäele,
kes tohib seista tema pühas paigas?
See, kes on süütu kätelt ja puhas südamelt,
kelle hing ei himusta tühja ega kinnita pettust vandega.

R:

Tema saab õnnistuse Issandalt,
oma õiguse Jumalalt, kes on tema abimees.

See on sugupõlv, kes teda taga nõuab,
kes otsib su palet, Jaakobi Jumal.

R:

(Teine lugemine Ro 1:1-7)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Mina, Paulus – Jeesuse Kristuse sulane, kes ma olen kutsutud apostel, välja valitud kuulutama Jumala evangeeliumi, mida Jumal on muiste oma prohvetite kaudu pühades kirjades töötanud – kirjutan teile evangeeliumi tema Pojast, Issandast Jeesusest Kristusest, kes ihu poolest on sündinud Taaveti soost, kuid pühaduse vaimu poolest on surnuist ülestõusmise järel tunnistanud Jumala Pojaks, kellel on võimutäius. Tema käest olen mina saanud armu ja apostliameti, et ma tema nime auks võiksin kõik rahvad usule kuulekaks teha. Ja nende hulgas on Jeesus Kristus kutsunud teidki. Nii pöördun ma teie, kõigi Roomas elavate Jumala armastatute – kutsutud pühade inimeste – poole: armu teile ja rahu Jumalalt, meie Isalt, ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 1:23)

Halleluuja. Vaata, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale, ja teda hüütakse nimega Immaanuel. Halleluuja

(Evangeelium Mt 1:18-24)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesuse Kristuse sündimine oli nõnda: Kui Maarja, tema ema, oli Joosepiga kihlatud, leiti ta lapseootel olevat Pühast Vaimust, enne kui nad koos elama hakkasid. Aga tema mees Joosep oli õiglane inimene ega tahtnud teda häbisse saata. Sellepärast võttis ta nõuks tema juurest salaja ära minna. Aga kui ta nii mõtles, vaata, siis ilmus talle unenäos Issanda ingel, kes ütles: “Joosep, Taaveti poeg, ära karda oma naist Maarjat enda juurde võtta, sest laps, keda ta kannab, on Pühast Vaimust. Ja ta toob poja ilmale ning sa paned talle nimeks Jeesus, sest tema päästab oma rahva nende pattudest. Kõik see sünnib selleks, et läheks täide, mida Issand on rääkinud prohveti kaudu: “Vaata, neitsi jääb lapseootele ja toob poja ilmale ja teda hüütakse nimega Immaanuel”, see on tõlgituna: Jumal on meiega”. Kui Joosep unest ärkas, tegi ta nõnda nagu ingel oli teda käskinud, ja võttis oma naise enda juurde.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui kusagil tekib keeruline olukord, siis üks võimalus sellest välja tulla on lihtsalt minema jalutada: segaduse- või ängistusetunne peast välja visata, unustada, mis juhtus, ja

vaadata ettepoole, toonitades endale, et uued probleemid ootavad lahendamist. Vahel osutub see käitumismudel õigeaks, kuid mõnikord võivad lahendamata tülid hakata elama oma elu – paisuda suureks ning anda ootamatuid tagasilööke. Siiski, oma õiguse tagaajamine iga hinna eest pole sugugi alati mõttekas.

Nagu ütleb inglise kõnekäänd: “pick your battles” – “vali oma lahingud”, see tähendab: eksliku inimesena ekslike inimeste keskel elades tuleb tõesti valida, millal tuleb osutada vastupanu, millal lihtsalt ära minna või andestada ja unustada. Vahel võib ju ka selguda, et need, kes eksisid, olime hoopis meie ise...

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui jälgida Jeesuse kasuisa Joosepi käitumist tänapäevasest vaatenurgast, siis see, kui ta mõlgutab mõtteid Maarja juurest niiöelda “salaja ära minna”, tundub üsna ebamehelik. Kas see aga on päris nii, isegi siis kui me jätame tähelepanuta ajaloolise konteksti? Mida mida muud oleks saanud Joosep antud olukorras teha?

Nagu võime evangeeliumi lehekülgedelt aimata, oli Joosep palju vanem kui Maarja. Miks niisugune kihlus ja abielu sõlmiti, jääb selgusetuks, kuid suur vanusevahe muudab tülitsemise truuduse teemal tema puhul üsna ebatõenäoliseks. Samas võis vales elamine tunduda talle talumatu, kasvõi kui ette kujutada, kuidas sugulased tulevad ja õnnitlevad teda poja sündimise puhul, kelle isa ta tegelikult ei ole – mis näoga oleks ta pidanud ta neid õnnitlusi kuulama?

See aga kehtib ju üle aegade, et kui mees oma lapseootel naise sõna lausumata maha jätab, siis on rahva silmis pahategija just tema. Selle variandi üle Joosep mõtleski, ja kui tal poleks olnud nii haruldaset selget ja otsese sõnumiga unenägu, siis oleks ta oma kavatsuse ilmselt ka teoks teinud ja süü enda peale võtnud. Kuid mingi kahtlus võis Joosepil ikkagi jääda, ja läbi ajaloo on kunstnikud teda maarjakuulutusega seotud piltidel kujutanud tagaplaanil seisvana, justkui solvununa ja endassetõmbununa.

Armsad õed ja vennad, kui me vaatame maailma enda ümber, siis on meil raske üldse midagi uskuda, sest meie usku on nii sageli petetud. Näiteks kui me usume reklaame ja ostame parimaks ja töökindlaimaks üleskiidetud tooteid, siis peame sageli veenduma, et oleme taas kergesti õnge läinud ja olnud laisad tõest infot hankima. Samuti juhtub tihti, et uskudes poliitikute valimislubadusi tuleb taas pettuda, kui need jäävad täitmata ja vajuvad unustusse. Lisaks muidugi veel ka tragöödiad isiklikust elust, mis võivad pikaks ajaks võtta meilt võime teisi inimesi usaldada.

Ja ikkagi peab jääma usk, et kõige küsitava ja valeliku taga, kõigi ebatõenäosuste ja lootusetuste taga on kusagil tõde, millesse tasub uskuda isegi siis, kui see maise elu jooksul oma terviklikus ilus meieni ei jõuagi. Püha Joosep on oma ennastületava lojaalsusega selles meile eeskujuks. Amen.